

com je 5.05.1999. godine izbegao u Make-doniju gde je odmah smešten u bolnicu, i tamo su o njemu brinuli norveški lekari. U julu 1999. godine vratili su se na Kosovo da bi odmah nakon toga zbog teškog stanja ponovo bio smešten u bolnicu u Prištini/Prishtinë. Dana 21.08.1999. godine Nazif je izdahnuo. Sahranjen je istog dana u svom rodnom selu.

Izvor: izjava S.N, FHP-18005.

Skender (Emin) Bardiqi

(18.05.1953, Albanac iz Gradice/Gradicë, opština Glogovac/Glogoc, radnik JP Elektrokosovo, osmoro dece)

Srpske snage su napale Gradicu/Gradicë 23.09.1998. godine, zbog čega su meštani izbegli u šume. Posle 15:00 časova, **23.09.1998.** godine, kada se pucnjava smirila, Skender je odlučio da ode da vidi u kakvom je stanju kuća. Nakon 10 minuta, Skenderov brat je iz pravca mahale *Bardiqi*, gde se nalazila Skenderova kuća, čuo pucnjavu. Sutradan, kada su se srpske snage povukle iz sela, porodica je pronašla Skenderovo telo na oko 100 metara od porodične kuće [**Gradica/Gradicë**]. Imao je rane od metaka na grudima i glavi. Porodica je istog dana sahranila Skendera na groblju u mahali *Bardiqi*.

Izvor: izjava N.B, FHP-18002; KMDLNI, *Bulletini*, br. 7, tetor-dhjetor 1998, 117, FHP-23816.

Xhevat (Sheqir) Berisha

(11.02.1959, Albanac iz Gladnog Sela/Gllanasellë, opština Glogovac/Glogoc, zemljoradnik, petoro dece)

Xhevat je sa suprugom Florije i njihovo petoro dece živeo u Gladnom Selu/Gllanasellë u porodičnoj kući. Sa njima su živela i Xhevatova braća, njihove porodice i roditelji. Zbog sukoba OVK i srpskih snaga 22.09.1998. godine Xhevat je sa porodicom i drugim meštanima izbegao u šume iznad **Gradice/Gradicë**. Sместili su se na jednoj poljani. Sutradan, **23.09.1998.** godine, Xhevat se sa nekoliko muškaraca odvojio od Florije i dece i sklonio dalje u šumu. Tada su Xhevata poslednji put videli živog. Nakon povlačenja srpskih snaga sa

područja *Čičavice/Çiçavicë*, 25.09.1998. godine, Xhevatov brat Bajram je sa nekoliko pripadnika OVK pronašao Xhevatovo telo na poljani u šumi između Gradice/Gradicë i Žilivode/Zhilivodë [Vučitrn/Vushtrri]. Imao je ranu od vatrenog oružja na glavi. Odneli su ga u mahalalu *Saliukaj* u Gradicu/Gradicë gde su ga istog dana sahranili. Po završetku rata, u septembru 1999. godine, porodica je prenela Xhevatove posmrtnne ostatke na groblje u Gladnom Selu/Gllanasellë.

Izvor: izjava B.B, FHP-29203.

Sefer (Rexhep) Hoti

(23.09.1948, Albanac iz Marine/Marinë, opština Srbica/Skënderaj, građevinski radnik, šestoro dece)

Rrustem (Rexhep) Hoti

(1.05.1961, Albanac iz Marine/Marinë, opština Srbica/Skënderaj, građevinski radnik, petoro dece)

Enver (Sefer) Hoti

(18.06.1976, Albanac iz Marine/Marinë, opština Srbica/Skënderaj, učenik)

Naim (Rexhep) Hoti

(24.11.1976, Albanac iz Marine/Marinë, opština Srbica/Skënderaj)

Mehmet (Azem) Saliukaj

(1976, Albanac iz Gradice/Gradicë, opština Glogovac/Glogoc, nastavnik matematike, dvoje dece)

Braća Seferi i Rrustem, sa porodicama, i njihov mlađi brat Naim živeli su zajedno. Cela porodica je, sa ostalim meštanima, 5.06.1998. godine napustila Marinu/Marinë, i prešla u **Gradicu/Gradicë**, kod rodaka Azema Saliukaja. Tu su boravili do **23.09.1998.** godine, kada su Gradicu/Gradicë opkolile srpske snage. Sa seljanima i drugim izbeglicama sklonili su se u šume planine *Čičavica/Çiçavicë*. Sefer i njegov sin Enver, Rrustem, Naim i Azemov sin Mehmet su se, misleći da će tako biti bezbedniji, izdvojili i sakrili u zapušten bunar, na oko 150 metara od mesta gde su ostale žene sa decom i drugim ljudima. Ubrzo se čula pucnjava iz pravca bunara, a onda su do žena i dece došli pripadnici srpskih snaga. Ispitivali su ih o muškarcima. Žene su